

tic segur i hauria de passar un dia sense fumar.

— Doncs, vols te'ls jugar a que si aquest senyor anava amb el marqués, no era perquè el trobés guapo — i no pot negar-se que n'és — ni per creure que el tal marqués és un gran home, ni per bé del districte com dius que va dir, sino per veurer si anant amb un Marqués podia encomanar-se un xic de *nobleza* i el feien a ell *Conde o Barón*.

— Tampoc, perquè podia molt ben ser lo que vosté diu i perdria'ls *caliquenyos* que m'els estimo més que al senyor de Marata.

— No pordia ser, qu'és. ¿Que't creus Nasi que faria poc goig un senyor Baró de la Torre de Marata? Es un títol que, encar que fora nou, té un deix d'antigó que ja, ja...

— Ja ho crec, senyor Gregori. ¿Peró per que's diu regionalista? ¿Per qué no va de dret amb els centralistes?

— ¿Per qué? Perque aquí está la gracia, aquí está l'astúcia. Així es fan apreciar més el no fer-ne, així creuen tenir dret a més grossa recompensa; però aquest, com tots els que's diuen regionalistes i no'n fan, es que no'n son

— Caram!, caram!, senyor Gregori quines veritats que diu.

— Es que tots aquestos Nasi, i per aixó ho dic, ho fan per fer-se pagar la seva simulada claudicació.

— De modo que enganyen als regionalistes no fentne, i als altres dient-se'n.

— Ni més ni menys, i aquestos son més despreciables que'ls contraris mes encarnissats, perquè enganyen a qui'ls convé, ja que segons el vent d'on vé fan la ruta.

— ¿I del candidat, qué m'en diu senyor Gregori?

— ¿Del candidat contrari?

— Sí, d'en Pepito Umbert i Rosas.

— Que vols que t'en digui [pobre Pepito] ¿L'han ben embarcat! ¿Per qué no venien en Pau Cirera o el mateix Torras?

— Perque no volien perdre.

— Aixís ho crec.

— ¿No s'ha fixat que li posen industrial i agricultor?

— Lo d'industrial es passador perquè no deixa de ser un fill d'un fabricant, de l'Enric Umbert de Sant Feliu de Codines, però lo de agricultor és una *filja*. De segur que no sap ni com se ruixa un cep.

— ¿Sap que'm sembla senyor Gregori?

— No ho sé Nasi.

— Que aquest noi serveix de maniquí d'en Francisco Torras i d'en Pau Cirera. Es el maniquí a qui emproban tots els trajos que'ls convé, a Granollers el vesteixen de lliberal demócrata autonomista, a Badalona de socialista i sindicalista i republicà, de clerical davant dels Rectors del Vallés, i de menja capellans davant dels radicals, es un maniquí que es deixa posar tots els trajos sense protestarne.

— Ja's necessita esser maniquí per suportar tot aixó.

— Que vol que fassi, si es un pobre noi que no coneix la política ni de lluny, que te'ls anys justos per poguer esser candidat. Si les eleccions haguessin sigut dos mesos avans, no podian presentar-lo, encare no tenia l'edat, ni te vot.

— Si que's tendre.

— Aixís perden, com perderán, no tenen mes que tirar-lo a un recó i prou, ja no'ls serveix.

— Vols dir que la seva pérdua no tindrà enutjadores conseqüencies.

— No senyor, ningú els ne farà carrecs; dirán que precisament perquè sabien que havien de perdre han presentat un noi jove, desconegut, sens experiència i sense història, que aixís han fet la contra sense perjudicar cap prestíci.

— Potser tens raó Nasi, i are anem a dinar que ja deu estar a punt.

— I demá, a tornarhi Sr. Gregori.

— Esclar home, esclar.

Per trasllat
MARCH.